

536.

Свадбени отъ Прилепъ.

На строй кога извадватъ девойка-та да сѣ пѣрстенуватъ.

Солнала дзвезда по край тѣрпеза;
 Не ми е дзвезда, мало е моме,
 Мало е моме окулу татка,
 Окулу татка, татка си молишь:
 „Откупи мене, ей мили татко!“ —
 „Откупилъ ми те, ей мила керко,
 Кѣрпа си дала, не си казала,
 Пѣрстенъ си дала, не си пращала.“
 Откупи мене, ей мила майко! *)
 Откупи мене, ей мили брату!
 Откупи мене, ей мила сестро!“

537.

Кога да вѣятъ венецъ-отъ.

Вило моме зеленъ венецъ,
 Полъ го вило полгодина,
 Цѣлъ го вило за година,
 Си го кладе на главица,
 Си отиде на водица
 На водица на бѣлъ Дунафъ,
 Фѣрли венецъ по бѣлъ Дунафъ;
 На венецъ му нарѣчу'еть:
 „Пливай, пливай, зеленъ венецъ,
 Да отпливашъ юнако'и
 Юнако'и рамни дворѣ,

Ак' излезитъ юнако'и
 Юнако'и мили татко,
 Да не ми сѣ въ рѣка да'ишь,
 Ни па да сѣ проприкажишь;
 Ак' излезитъ юнако'а
 Юнако'а мила майка,
 Ни да ѣ сѣ проприкажишь,
 Ни да ѣ сѣ въ рѣка да'ишь. **)
 Ак' излезитъ младъ неженатъ,
 Нему да сѣ проприкажишь,
 Нему да сѣ въ рѣка да'ишь.“

538.

Кога готватъ зетъ-отъ.

Соколе ситенъ, димитенъ,
 Не летай горе високо,
 Не шири криля широки,
 Не вакъй сенка голема;

Подъ сенка седатъ златари,
 Златни си сѣдла златеха
 Златени узда лееха,
 далеко мислятъ да 'одатъ

*) На 'сской отъ последни-ве стихове сѣ повторватъ три-те: откупилъ ми те....

**) Еднакво сѣ повторить за братья и за сестра.